

Αγαπητή σύνταξη.

Για ΜΙΑ ψήφο ΕΝΟΣ Εβραίου, η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ, δεν έγινε η επίσημη γλώσσα του νέου κράτους των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής.

Έκπληξη προκάλεσε ο Ξενοφών Ζολώτας, ως αντιπρόσωπος της Ελλάδας, από τον απροσδόκητο λόγο του στις 26 Σεπτεμβρίου 1957, ενώπιον του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, σε μία από τις πιο ουσιαστικές του ενέργειες για την προβολή της ελληνικής γλώσσας. Ο εκλιπών, μίλησε ελληνικά και τον κατάλαβαν όλοι γιατί χρησιμοποίησε ατόφια την αγγλική γλώσσα! Επακολούθησε ανυπόκριτος ενθουσιασμός και χειροκροτήματα από όρθιους τους συνέδρους. Την επομένη είχαν πρωτοσέλιδο το λόγο του οι "New York Times" και η "Washington Post", περνώντας σε όλο τον κόσμο το μήνυμα, ότι η ελληνική γλώσσα μπορεί να χρησιμοποιηθεί και να λειτουργήσει σε όλες τις ευρωπαϊκές γλώσσες. Μάλιστα, τόση ήταν η εντύπωση, που προκάλεσε η πρώτη αυτή ομιλία στα αγγλικά, ώστε ο τότε Πρόεδρος της Διεθνούς Τράπεζας, Γιουτζίν Μπλάκ, τον παρακάλεσε και σε επόμενη ετήσια συνεδρίαση του ΔΝΤ και της Διεθνούς Τράπεζας να μιλήσει πάλι αγγλικά, αλλά με ελληνικές λέξεις, κάτι, που επανέλαβε το 1959.

Annual Meeting Washington D.C.
26. 9. 1957

"Kyrie,

I eulogise the archons of the Panethnic Numismatic Thesaurus and the Ecumenical Trapeza for the orthodoxy of their axioms, methods and policies, although there is an episode of cacophony of the Trapeza with HELLAS.

With enthusiasm we dialogue and synagonize at the synods of our synagonize at the didymous organizations in which polymorphous economic ideas and dogmas are analyzed and synthesized.

Our analyzed and critical problems such as the numismatic plethora generate some agony and melancholy. This phenomenon is characteristic of our epoch. But, to my thesis, we have the dynamism to program therapeutic practices as a prophylaxis from chaos and catastrophe.

In chaos and parallel, a panethnic un-hypocritical economic synergy and harmonization in a democratic climate is basic.

I apologize for my eccentric monologue. I emphasize my eucharisties to you. Kyrie, to eugenic and generous American ethnos and to the organizers and protagonists of this amphictiony and the gastronomic symposia."

Ο ίδιος ο Ξενοφών Ζολώτας ανέφερε σχετικά: "Βέβαια τη δεύτερη φορά ο λόγος είχε περιεχόμενο ουσιαστικό. Αναφερόταν στην ουσία: για το νομισματικό και οικονομικό πρόβλημα της εποχής". Μάλιστα, δεν παρέλειψε να αναφέρει ότι οι πατέρες της αμερικανικής ανεξαρτησίας, ο Ουάσιγκτον, ο Τζέφερσον, ο Άνταμς και άλλοι όταν συνέτασαν το Σύνταγμα των Ηνωμένων Πολιτειών, το 1787, είχαν προτείνει η γλώσσα του νέου κράτους να είναι η ΕΛΛΗΝΙΚΗ, προς τιμή της γλώσσας του Έθνους εκείνου, που πρώτο γέννησε τη Δημοκρατία και τη

διέδωσε στον κόσμο. Μία ψήφος, όμως ήταν αρκετή για να προκριθεί η αγγλική.

"Για την ιστορία θα ήταν χρήσιμο να δημοσιεύεται πάντα, όταν αναφερόμαστε σε αυτό το θέμα, πως η ψήφος εκείνη (η κρίσιμη ψήφος) που στέρθηκε από τον νέο κόσμο να μιλά την τέλεια γλώσσα (την Ελληνική) ήταν από την κρίσιμη παρέμβαση εκείνη την στιγμή (και το εκφράζω με λύπη) Εβραίου. Αναρωτιέμαι ειλικρινά αν κάτι τέτοιο θα μπορούσε να είναι τυχαίο. Λέτε; ; !!!... Πότε αυτοί οι άνθρωποι αντίκρισαν με

ΓΙΑ ΜΙΑ ΨΗΦΟ!.. Ενός Εβραίου!

αγάπη την Ελλάδα και ό,τι αντιπροσωπεύει; Αντιλαμβάνεστε το μέγεθος του αποκλεισμού (με ό,τι αυτό συνεπάγεται) της γλώσσας μας; ; Όλοι έμειναν εκστατικοί (από τον πλούτο της γλώσσας μας) εκτός από ΕΝΑΝ μοχθηρό Εβραίο. Πως να τους συμπαθήσουμε βρε αδερφέ; Είναι δύσκολο, μα θα κάνουμε προσπάθειες. (!!!) "

Τα κατωτέρω ειπώθηκαν από ΕΝΑΝ μεταγενέστερο, Αλλά ...και ΠΑΛΙ αμερικανοεβραίο!!

Απόσπασμα από την ομιλία του αμερικανοεβραίου -Henry Kissinger- τέως υπουργού εξωτερικών των Η.Π.Α. το Σεπτέμβριο του 1994, στη διάρκεια τελετής βράβεισής του από προσωπικότητες του επιχειρηματικού κόσμου των Η.Π.Α. στην Ουάσιγκτον:

«Ο Ελληνικός λαός είναι δυσκολοκνβέρνητος και γι' αυτό πρέπει να τον πλήξουμε βαθιά στις πολιτισμικές του ρίζες. Εννοώ, δηλαδή, να πλήξουμε τη γλώσσα, τη θρησκεία, τα πνευματικά και ιστορικά του αποθέματα, ώστε να εξουδετερώσουμε κάθε δυνατότητά του να αναπτυχθεί, να διακριθεί, να επικρατήσει, στην Ανατολική Μεσόγειο, στη Μέση Ανατολή, σε όλη αυτή τη νευραλγική περιοχή μεγάλης στρατηγικής σημασίας για μας, για την πολιτική των Η.Π.Α. για να μη μας παρενοχλεί».

Ο Henry Kissinger για τους Έλλη-

νες... μεταξύ άλλων λέει...να πλήξει τη γλώσσα μας. Θα έλεγα εγώ ...από ζηλοφθονία και ελληνοφοβία. Ήξερε και την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ιστορία...και αυτή τον τρόμαξε. Είχε και τα παρακάτω (τρομακτικά) αποφθέγματα κατά του που τον τυραννούσαν.

Ο Ισοκράτης λέει πως ο ελληνικός πολιτισμός υψώθηκε τόσο πολύ και επικράτησε τόσο πλατιά στον κόσμο, ώστε το όνομα Έλληνας να μη σημαίνει πια την καταγωγή, παρά τον πολιτισμένο άνθρωπο. Είναι φανερό δηλαδή ότι

το όνομα Έλληνας από τον 4ο π.Χ. αιώνα ακόμη υπερβαίνει τη φυλετική και την εθνογραφική του σημασία και ταυτίζεται με τον άνθρωπο της παιδείας είτε αυτός είναι Έλληνας είτε όχι.

Οι κατακτητές ρωμαίοι μαγεύτηκαν από την ελληνική γλώσσα και σε κάθε ευκαιρία έσπευδαν να ακούσουν τους Έλληνες ρήτορες οι οποίοι «ελάλουν ως αηδόνες». Αντίθετα παραξενεύονταν από τον θαυμασμό ορισμένων Ελλήνων προς τους Ρωμαίους τους οποίους κοροϊδευτικά αποκαλούσαν «γραικύλους».

Ο ρωμαίος ρήτορας Κικέρων επισκέφτηκε την Ελλάδα προκειμένου να καλλιεργήσει την ρητορική του ικανότητα. Γοητευμένος από την ελληνική γλώσσα έλεγε: «ει οι θεοί διαλέγονται την των ελλήνων γλώτταν χρώνται».

Ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Κλαύδιος, προτίμησε να γράψει τα απομνημονεύματά του στην Ελληνική και όχι στη μητρική του γλώσσα. Αυτή η επιλογή παρείχε μεγαλύτερη δυνατότητα έκφρασης και ομορφιάς και ίσως στο μυαλό του αυτή η βιογραφία να ταυτιζόταν με τα ομηρικά έπη.

Τα τελευταία λόγια του Καίσαρα «και σύ τέκνον Βρούτε» δεν ήταν λατινικά όπως συνήθιζε αλλά ελληνικά. Έτσι εξέφρασε με τον πιο έντονο τρόπο τα τραγικά συναισθήματα που τον

διαπέρασαν ταυτόχρονα με το φονικό όργανο.

Ο Μάρκος Αυρήλιος κρατούσε στα ελληνικά το προσωπικό του ημερολόγιο όπου κατέγραφε τις σκέψεις του.

Στο έργο «Σύντομη ιστορία της Ελληνικής Γλώσσας» του διάσημου γλωσσολόγου Α. Meillet, υποστηρίζεται με σθένος η ανωτερότητα της Ελληνικής έναντι των άλλων γλωσσών.

Ο σπουδαίος Γάλλος συγγραφέας Ζακ Λακαρριέ είχε δηλώσει:

«Στην Ελληνική υπάρχει ένας ύψιστος λόγος, διότι μόνο αυτή εξερευνήθηκε, κατέγραψε και ανέλυσε τις ενδότατες διαδικασίες της ομιλίας και της γλώσσας, όσο καμία άλλη γλώσσα.»

Ο μεγάλος Γάλλος διαφωτιστής Βολταίρος είχε πει «Είθε η Ελληνική γλώσσα να γίνει κοινή όλων των λαών.»

Ο Γάλλος καθηγητής του Πανεπιστημίου της Σορβόνης Κάρολος Φωριέλ είχε πει «Η Ελληνική έχει ομοιογένεια σαν την Γερμανική, είναι όμως πιο πλούσια από αυτήν. Έχει την σαφήνεια της Γαλλικής, έχει όμως μεγαλύτερη ακριβολογία. Είναι πιο ευλύγιστη από την Ιταλική και πολύ πιο αρμονική από την Ισπανική. Έχει δηλαδή ότι χρειάζεται για να θεωρηθεί η ωραιότερη γλώσσα της Ευρώπης.»

Η Μαριάννα Μακ Ντόναλντ, καθηγήτρια του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνιας και επικεφαλής του TLG δήλωσε «Η γνώση της Ελληνικής είναι απαραίτητο θεμέλιο υψηλής πολιτιστικής καλλιέργειας.»

Η τυφλή Αμερικανίδα συγγραφέας Έλεν Κέλλερ είχε πει «Αν το βιολί είναι το τελειότερο μουσικό όργανο, τότε η Ελληνική γλώσσα είναι το βιολί του ανθρώπινου στοχασμού.»

Ιωάννης Γκαίτε (Ο μεγαλύτερος ποιητής της Γερμανίας, 1749-1832):

«Άκουσα στον Άγιο Πέτρο της Ρώμης το Ευαγγέλιο σε όλες τις γλώσσες. Η Ελληνική αντήχησε άστρο λαμπρό μέσα στη νύχτα.»

Διάλογος του Γκαίτε με τους μαθητές του:

-Δάσκαλε τι να διαβάσουμε για να γίνουμε σοφοί όπως εσύ;
-Τους Έλληνες κλασικούς.
-Και όταν τελειώσουμε τους Έλληνες κλασικούς τι να διαβάσουμε;
-Πάλι τους Έλληνες κλασικούς. [4]

Μάρκος Τίλλιος Κικέρων (Ο επιφανέστερος άνδρας της αρχαίας Ρώμης, 106-43 π.Χ.): «Εάν οι θεοί μιλούν, τότε σίγουρα χρησιμοποιούν τη γλώσσα των Ελλήνων.»

Εκ μεταφοράς.. κειμένων (επιμέλεια, δασκευή και σχόλια, από Παύλο Καρκανίδα)

